

Bandets Forurening fra Savværker. De herom udfærdigede Bestemmelser have kun ringe Interesse for den danske Lovgivning.

Da Danmark har meget ringe Industrivirksomhed i Sammenligning med de fleste andre Lande, vil det uden Tvivl være langt lettere at gennemføre et Forbud mod at ulede skadelige Stoffer i Vandløbene her end andetsteds, og Kommissionen nærer derfor ingen Betænkelse ved at anbefale Bestemmelsen herom, affattet som i Forslagets § 5.

ad § 6.

Kommissionens Medlemmer saavel som Befolkningen i det hele taget nære forskellige Ansuelser om Hensigtsmæssigheden af de i den nugældende Fiskerilov fastslaaede almengældende Fredningstider og navnlig af det almindelige Forbud mod „paa nogen som helst Maade“ i de fastsatte Tider at „fiske efter“ de fredede Fisk. Vlebe disse Bestemmelser strengt overholdte, vilde de medføre en utaalelig Indskrænkning i Fiskeriet i en uforholdsmæssig stor Del af Aaret, idet der ved denne Bestemmelse etableres en Fredningsperiode, der med Undtagelse af April Maaned varer fra 1ste December til 1ste Juni. Forholdet er jo nemlig det, at Fiskerestaberne som Regel, selv om de specielt ere indrettede til Fangst af en bestemt Fiskeart, dog ikke udelukke, at ogsaa andre Fisk fanges og eventuelt ødelægges af dem. Benyttes saadant Redskab til Fiskeri efter de Fisk, hvorpaa det særlig er beregnet, i Perioder, hvor saadant Fiskeri er tilladt, men det ikke udelukker, at andre Fisk, der paa det paagældende Tidspunkt ere fredede, kunne fanges deri, saa falder det ind under den nugældende Lovs Forbud, og dets Benyttelse vilde eventuelt kunne paadrage den paagældende Ansvar.

Kommissionen har derfor ment, at det vilde være heldigt at ændre den nugældende Bestemmelse derhen, at Forbudet kommer til at gælde Blandbringelse af og Handel med de til visse Tider fredede Fisk. Men ved Siden heraf har den tillige holdt det for rigtigt kun at opstille Fredningstid for et mindre Antal af Fisk (samt for Krebs), og navnlig kun for saadanne, som har eller kan faa en større økonomisk Værdi, nemlig Laks, Ørred, Bækørred og Gedde.

Der har i Kommissionen hersket forskellige Meninger med Hensyn til Gavnligheden af at frede Abborren, som for Tiden er fredet i Maris. Dens i Virkeligheden lille Værdi som Handelsvare, der yderligere forringes ved dens ringe Holdbarhed under Forsendelse, har bragt Flertallet til at foreslaa, at denne Fisk ikke fredes, hvortil yderligere den Betragtning har været medvirkende, at Abborren, der formerer sig stærkt og tillige er en stærkt udviklet Rovfisk, er et tvivlsomt Objekt for et rationelt Fiskeri. Et Mindretal (Lund, Sverfen og van Deurs) har holdt for, at Abborren, der ganske vist ligesom Gedden, Malen etc. er en Rovfisk, dog for adskillige jydste Søer og Vandløb har en ikke ringe Betydning, idet her fanges mange Abborrer fra $\frac{1}{2}$ —3 Pds. Vægt, der kunne udbringes til nogenlunde gode Priser. Mindretallet havde derfor ønsket, at der i Lovens § 7 ogsaa var fastsat Mindstemaal for Abborren.

Kommissionen har dernæst ment, at Brasenen ikke trænger til nogen Fredning, fordi den ogsaa hører til de Fisk, der formere sig stærkt, og fordi dens Fangst i større Omfang egentlig kun falder i dens Legetid.

Fra forskellige Sider har Kommissionen erholdt opgivet, hvilken Fredningstid der ønskes fastsat for Laksfiskene og Gedder. Disse Opgivelser har man jævnført med de Sagttagelser og Erfaringer, Kommissionen selv sidder inde med, og man har da ment at kunne sætte Fredningstiden for Laks, Ørred og Bækørred fra 1ste November til 1ste Januar. Derved giver man i Tiden forinden 1ste November Lejlighed til nogen Fangst af de fra Havet optrækkende Fisk, og efter den 1ste Januar ville de klimatiske Forhold i Almindelighed ikke tillade noget synderlig betydningsfuldt Fiskeri i vore Vandløb.